

sezona 2011./2012.

Pir

malograđana

Bertolt Brecht

Redatelj: Dražen Ferencina

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU

Pir

malograđana

Bertolt Brecht
PIR MALOGRAĐANA
(Die Kleinbürgerhochzeit)

Praizvedba: 11. prosinca 1926., Schauspielhaus, Frankfurt
Premijera: 16. travnja 2012., Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku

Redatelj: **Dražen Ferenčina**

Prijevod: **Radovan Milanov**

Dramaturg: **Davor Špišić**

Scenograf: **Marin Gozze**

Kostimografkinja: **Marita Čopo**

Oblikovatelj svjetla: **Josip Bakula**

Autor glazbe: **Igor Karlić**

Scenski pokret: **Maja Đurinović**

Inspicijent: **Sergej Mioč**

Šaptačica: **Julia Martinović**

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU

Pir

malograđana

Uloge:

MLADENKIN OTAC: **Žarko Potočnjak**

MLADOŽENJINA MAJKA: **Oriana Kunčić**

MLADENKA: **Franka Klarić**

NJEZINA SESTRA: **Mirna Medaković**

MLADOŽENJA: **Janko Popović Volarić**

NJEGOV PRIJATELJ: **Robert Ugrina**

ŽENA: **Helena Minić**

NJEZIN MUŽ: **Vinko Štefanac**

MLADIĆ: **Antonio Franić**

Voditelj tehničke službe: **Boris Radić**; Majstori svjetla i tona: **Josip Bakula** i **Živko Gulin**; Šminker: **Rade Periša**; Frizerka: **Miljenka Mikulandra**; Scenski djelatnici: **Pavle Karega, Frane Celić**; Vizualno i grafičko oblikovanje: **Antonio Šunjerga**; Fotografije: **Željko Krnčević, Matko Jakelić**; Organizacija, promidžba i marketing: **Željko Koloper, Jadranka Šestan Kostanić, Iva Radović**

Pir

malograđana

Bertolt Brecht, jedan od najistaknutijih teatarskih prevratnika 20. stoljeća, njemački dramatičar, pripovjedač, pjesnik, esejist i redatelj rodio se kao Eugen Berthold Friedrich Brecht 10. veljače 1898. u Augsburgu. Isprva je studirao prirodne znanosti i medicinu u Münchenu, no, ubrzo se posvećuje kazalištu. Prvu dramu "Biblija" Brecht je napisao još kao šesnaestogodišnji gimnazijalac i objavio je 1914. u listu augsburške gimnazije. Zanimljivo je da je drama praižvedena u Dubrovniku 1974. u režiji Branka Brezovca i izvedbi zagrebačke Kazališne družine "Coccolempocco". Dramom "Baal" iz 1918., buntovničkim slavljenjem seksualnosti i života, Brecht definitivno otpočinje teatarsku karijeru. 1920. radi kao dramaturg u Kammerspiele u Münchenu, gdje mu se 1922. dogodila i prva praižvedba – riječ je o drami "Bubnjevi u noći", za koju je nagrađen Kleistovom nagradom. U kazališnu teoriju uveo je pojam epskog teatra i čuveni efekt začudnosti, očudjenja (Verfremdungseffekt) bez kojih bi današnji teatar bio nezamisliv. 1923. godine dolazi u Berlin gdje u Deutsches Theateru radi sa poznatim redateljskim guruima Maxom Reinhardtom i Erwinom Piscatorom. U suradnji sa kompozitorom Kurtom Weillom piše "Operu za tri groša" (prema predlošku "Prosjacke opere" Johna Gaya i J.C. Pepuscha iz 1728. godine), praižvedba je bila 31. kolovoza 1928. u berlinskom Theater am Schiffbauerdamm. Tim je datumom počeo Brechtov zvezdani uspjeh. 1933. godine, nakon dolaska nacista na vlast u Njemačkoj, odlazi u izgnanstvo. Prva postaja bila je u Danskoj, gdje ostaje do 1941. godine, zatim preko Rusije odlazi u SAD. U Hollywoodu (1941.-1947.) se bezuspješno pokušava baviti filmom. Primjerice, izričito je bio nezadovoljan verzijom filma "I krvnici umiru" redatelja Fritza Langa iz 1943., a za koji je pisao scenarij. Tih prognaničkih godina piše drame koje mu donose slavu. "Život Galijejev" 1939., 1940. nastaje "Dobri čovjek iz Sečuana", a 1941. "Majka Courage i njena djeca". Nakon optužbi za anti-američko djelovanje, 1947. ogorčen napušta Ameriku. U Zürichu, gdje je proveo godinu dana piše svoje temeljno teorijsko djelo "Mali organon za teatar". 1949. godine vraća se u istočni Berlin i osniva svoje vlastito kazalište Berliner Ensemble. Bertolt Brecht umro je od infarkta 14. kolovoza 1956. u Istočnom Berlinu. Njegov grandiozni opus čine i djela: "Mat", "Život Eduarda II. kralja Engleske", "Sveta Ivana klaonička", "Zadrživi uspon Artura Uia", "Dobri čovjek iz Sečuana", "Kavkaski krug krečm", "Uspion i pad grada Mahagonya".

Pir

malograđana

SAJAM JEFTINE LJUBAVI & LOŠEG NAMJEŠTAJA

Najviše mi se sviđa kako je Brecht u libretu izokrenuo stvari. U toj operi, grijesi zapravo nisu grijesi, nego ljudske slabosti. Brecht je požudu prikazao kao ljubav, gnjev kao borbu za pravdu... Ima neku lakomislenu kvalitetu, ali je istovremeno jako ozbiljno. Zabavno je, ali i dramatično, a ponekad i jako tužno. Život nije jednostavan, ni crno-bijel i zato obožavam to djelo" – nedavno je Marianne Faithfull opisala svoje brehtijansko iskustvo u Weill-Brechtovoj operi "Sedam smrtnih grijeha". Brechtom se inficirala krajem osamdesetih, kad je njena reputacija sex/drugs/rock 'n' roll dive već bila izbljedita. Rock ikona i muza Micka Jaggera (prema vlastitom priznanju, testirala je i ostale Stonese dok se nije odlučila :-)) iz razuzdanih londonskih šezdesetih, Faithfullova je točno procijedila esenciju Bertolta Brechta.

Životna i spisateljska karma, osjetna već u ranoj fazi neukrotivog genija, doista se oslanjala na tri armirana stupa: ZABAVNO, DRAMATIČNO, TUŽNO. Miksajući sokove iz ovoga svetog trojstva, Brecht je stvarao začudne koktele i nemilosrdno ih ubrizgavao u začepljene vene deziluzioniranog svijeta. Svijeta koji je u ovih devedeset godina možda promijenio tehnološku formu ali sadržinu, bogme, ni za miligram. Nepotrebno je ponavljati mantru da je Brecht i dalje naš suvremenik. Pogledajmo samo njegovo naslijeđe u filmovima Jima Jarmuscha, Pedra Almodovara, Larsa von Triera, Tima Burtona... "Pir malograđana" stvarno djeluje kao da je najnoviji proizvod Burtonovih škara - pomaknuta autistična obitelj na rubu sloma, razbarušeni karakteri u nekonvencionalnim odnosima, groteskno provociranje čemerne svakodnevice, klaunski cerek razapet preko mučnine u stomaku, burleskni ples pod kojim pucaju stolovi. Među tim kontradiktornim naslagama Brecht lakrdijaški zataškava pravi identitet priče i njenih protagonista. Ikonoklastičkim alatom anarhoidno demontira scenografiju jednog naizgled uredenog doma. "Pir malograđana" pripada nizu od pet mladenačkih Brechtovih jednočinki (ovdje su još "Prosjak ili Mrtvi pas", "Istjerivanje đavla", "Lux in tenebris" i "Lovina"), napisanih u jesen 1919. u Augsburgu. Tiskane su tek šezdesetih, a samo je "Pir malograđana" praižveden za autorova života. Izvorno se drama zvala kratko "Pir" (Die Hochzeit), praižvedena je u Schauspielhaus, Frankfurt, 11. prosinca 1926. u režiji Melchiora Vischera. Kasnije se uvriježio naslov "Pir malograđana" (Die Kleinbürgerhochzeit). Derivat iste priče iskoristio je Brecht i u scenariju za film "Kuhle Wampe", u režiji Slatana Dudowa, premijerno prikazanom u Moskvi 1932.

Danas kad smo ogrezli u serijalima, zanimljivo je analizirati background usiljene malograđanske raspojasanosti "Pira malograđana". Što je prethodilo socijalnoj maski samozavaravanja, koja se kičasto uresila iznad svadbene trpeze?

Pir

malograđana

Uvod kao da odjekuje iz "Bubnjeva u noći" (Trommeln in der Nacht), komedije praižvedene u Kammerspiele München, 1922. Ne samo zbog sinhroniziranog nastanka -oba je komada Brecht završio u jesen 1919. u vrijeme kratkotrajne revolucionarne utopije u Njemačkoj i njezinog gušenja- "Pir malograđana" i "Bubnjevi u noći" djeluju kao zrcalni odrazi. "Pir" se otvara kao prirodan nastavak "Bubnjeva", nova epizoda koja prati sudbine iznevjerenih snova. Vojnik Andreas Kragler, glavni junak "Bubnjeva" nestao je u nekoj od početnih bitaka Prvog svjetskog rata. Svi su držali da je mrtav. Čak i njegova djevojka Anna koja je u međuvremenu ostala trudna s drugim - ratnim profiterom. Roditelji nagovaraju Annu da se uda, zaruke se slave dok na ulicama buktu radnički ustanak. Veteran Andreas se ipak vraća iz mrtvih. Ponizhen i gladan, trebao bi biti idealan vojnik prezrenih na svijetu, priključiti se revoluciji novog doba. No, Andreas ipak bira konformizam. "Razumljivo da nisam mogao učiniti mnogo. Nisam smio dirati lik vojnika Kraglera, malograđanina. Isto sam tako morao ostaviti djelomično odobravanje njegova stava. Pa i proleter i još uvijek imaju više razumijevanja za malograđanina koji brani svoje interese -čak ako su oni i niski i ako ih brani protiv njih- nego za onog koji sudjeluje u borbi iz romantičnog zanosa ili zbog pretrpljene sramote", piše Brecht.

Umoran od udaraca (pred kraj komada Andreas trpkoo konstatira: "Prestar je svijet za bolja vremena, a nebo, dragi moji, već je iznajmljeno") željan je kakve-takve lagodnosti. Uzajamno prihvaćajući "izdaju" svoje ljubavi, Andreas i Anna plove u ustajalu luku kompromiserske sigurnosti... I tu smo već na teritoriju "Pira malograđana", naši svježe vjenčani bračni drugovi sad nose bezbojna imena svojih uloga (Mladenka i Mladoženja), u nevjesti se trbuh jedva skriva naborima vjenčanice, potkrade se među gostima i koja aluzija o porijeklu djeteta... Ono što je u finalu "Bubnjeva" Andreas prizivao kao klimavi ideal, maštanje o velikom, solidnom, bijelom krevetu, Mladoženja izrađuje svojim rukama. Mladoženja je, naime, sam izradio namještaj kao zalog svoga pastoralnog gnijezda. To što se namještaj doslovce raspada, škripi kao burleska opustošenog društva. Brecht gotovo da ponavlja iste replike u jednom i u drugom tekstu, dajući im tako status društvene dijagnoze. Tako novinar Babusch u "Bubnjevim" veli za vjetar promjene da nema šanse da se pretvori u orkan: "Amo neće stići! Ovdje je jedno mirno kućno ognjište! Obitelji! Njemačka obitelji!" Prezrivo će u "Piru" svaku (r)evoluciju otpiliti i Otac mladenkin: "Ti modernisti samo pljuju po obiteljskom životu. A to je ipak ono najbolje što mi Nijemci imamo." Društvu zaraslom u korov pretoplo je da bi se mijenjalo. Makar zaudaralo do neba. Ljubavni grč bračnog para, na razvalinama neizvjesne budućnosti, sve više stenje kao muka nego strast obećane sreće.

Davor Špišić

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE U ŠIBENIKU

Pir

malograđana

RAZGOVOR S DRAŽENOM FERENČINOM

Pitanje je što je gore, biti gladan ili biti malograđanin?!

Razgovarao: Davor Špišić

Fecova i moja brehtijanska avantura umrežavala se između tri grada - Zagreba, Osijeka i Šibenika. Ideje, zadatke i izazove dilali smo na sve raspoložive komunika cijske načine: oči u oči, mobitelima s autoputa, mejlovima i fejsom. Sklapajući naizgled jednostavne elemente gorke Brechtove dijagnoze društva koje se po milijunite put raspada. Uvijek po istim šavovima, uvijek ponavljajući iste greške.

* * "Smiješni Brecht zacijelo nije baš puno noći probdio nad rukopisom o ovoj svadbi. Ovdje ne fali talenta, ovdje fali rada", udijelio je packu Bernhard Diebold, kritičar Frankfurter Zeitunga, prilikom praižvedbe "Pira malograđana". Mladi Brecht je u ovom komadu fakat vodviljski zaigran. No, nije li privid ta forma njegove neobaveznosti?

— Dotični gospodin Diebold nije ni pretpostavljao da će 86 godina, nakon njegove kritike, "Pir malograđana" biti izvođen u Hrvatskom narodnom kazalištu u Šibeniku. I ne samo u Šibeniku... "Pir" je jedno od najizvođenijih dramskih djela svih svjetskih kazališnih scena. Znači, mnogi redatelji, glumci i ravnatelji kazališta ne bi se složili s tom kritikom. Mladi, nihilistički Brecht, skrivajući se unutar forme vodvilja, ima ipak nešto veću ambiciju, nego što je puka zabava gledatelja. Prokazujući brak kao legitimnu instituciju lažnog morala i sam čin svadbe kao orgiju ispraznosti, daje nam preciznu analizu malograđanskog duha koji sebe želi dokazati i društveno potvrđivati. Očito je potraga za malograđanima oko sebe i u sebi, i u Brechtovo ali i u današnje vrijeme vrlo intrigantna kazališna tema.

* * Prošlo je preko devedeset godina otkad je "Pir" napisan. Što se, u međuvremenu, promijenilo u genu malograđanštine? Nije nestala, naravno, ali u što je mutirala?

— Malograđanština je fleksibilna i vrlo lako se prilagođava svakom vremenu i prostoru pa tako i ovom našem. Suvremeno konzumerističko doba traži od nas da svoj malograđanski talent razvijemo u svim smjerovima. Trošimo novac koji nemamo, na stvari koje ne trebamo, da bi smo fascinirali ljude koje ne volimo. Sa svih strana nudi nam se neka lažna stvarnost... Nude nam da kupimo razne proizvode od kojih ćemo postati ljepši, pametniji i sretniji a malograđanski duh uživa u tom razvodnjenom optimizmu. Dobro mu je i ništa ne želi mjenjati.

Pir

malograđana

* * Da li socijalna bijeda tjera ljude na malograđansku glumu pseudovažnosti? Mislim, mnogi istresu posljednju lovu za dizajnersku haljinu/sako i onda se od gladi spašavaju nabadajući krekere i masline na eventima.

— Rekao bih da socijalne neprilike malograđanštinu samo čine vidljivijom a i to uglavnom kod tzv. srednjeg sloja, koji sve više nestaje. Sve teže je ostaviti dobar dojam i prikazati se nekim tko nisi. Kako ljudi postaju siromašniji tako se više počinju baviti egzistencijalnim problemima. Kad neko počne kopati po kontejneru postaje mu manje važno što drugi misle o njemu. Pitanje je samo što je gore, biti gladan ili biti malograđanin? Oni koji imaju i za dizajnerski sako i za skupu večeru, puno lakše ispunjavaju sve svoje malograđanske ambicije.

* * Ovdje se radi o prilično disfunkcionalnoj obitelji. Brecht izgleda nema iluzija da su oni u stanju ikada zalijepiti svoje krhotine?

— Mladoženjin ručno izrađeni namještaj, nije izdržao ni do kraja svadbene svečanosti. Sve se je raspalo, baš kao što se raspada i svijet iluzorne sreće mladenaca. Pod utjecajem alkohola i međusobne netrpeljivosti pokazuje se pravo lice. Kao što ni ljepilo iz kućne radinosti nije uspjelo zadržati sve dijelove namještaja u cjelini, tako ni njihov odnos nikada neće prerasti u skladnu zajednicu.

* * S glumcima smo išli u dvostruki V-efekt, u "očuđenje očuđenja", poigrali se s podizanjem beskonačnih zidova oko osjećaja. Je li Brecht tim distanciranjem glumca od karaktera, kupovao svoj alibi tvrdog momka, bježao od emocija?

— Ako je Brecht i bježao od emocija, mi nismo baš uvijek. Ponekad smo se trudili podići još zidova oko njih, a nekad bi puštali emocije da izađu. Publika zna da je u kazalištu i zna da ono što se događa na sceni nije pravi život. Ona uživa u kazališnim metaforama i lažima. Voli dobiti glumčevu emociju. Brecht se je bojavao da to publiku samo nepotrebno zavodi i skreće pažnju sa bitnijih stvari. Kazalište ne uništava kritičko razumijevanje, kako je Brecht želio. Naprotiv, ono to razumijevanje širi, time što ga kombinira sa imaginacijom i emocijom.

* * Brechtovom teatru često se pristupa mrtvački suho, opterećeno teorijskim naslagama. Koja bi bila tvoja energetska formula?

— Još u nižoj gimnaziji Bertolt Brecht se izborio za svoju samostalnost. Uzurpirao je kućni tavan, uredio ga po svom ukusu i na vratima napisao upozorenje: ODLOŽITE SVOJE PREDRASUDE-UNESITE SVOJE IDEJE! Slažem se s tom formulom. I ne samo kad je Brecht u pitanju.

Pir

malograđana

Dražen Ferenčina rođen je 10.02.1967. u Zagrebu.

Studirao komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu a diplomirao je kazališnu režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Režirao je oko 80 predstava u Hrvatskoj, Sloveniji i Bosni i Hercegovini. Podjednako na scenu postavlja tekstove klasičnih (Shakespeare, Moliere, Čehov, Gogolj...) kao i suvremenih dramskih autora (Zajec, Boko, Mihanović, Matišić, Špišić...).

Za svoje predstave dobio je niz nagrada među kojima se ističu Nagrada hrvatskog glumišta za najbolju režiju i najbolju predstavu "Brak iz računa" Antona Pavloviča Čehova, Kazališta Kerempuh (2007.) i Nagrada hrvatskog glumišta za najbolju režiju predstave "Michelangelo Buonarroti" Miroslava Krleža, Kazališta lutaka Zadar (2011.).

Bio je umjetnički ravnatelj Gradskog kazališta Zorin dom u Karlovcu, a trenutno je zaposlen kao umjetnički savjetnik i redatelj u Kazalištu Virovitica. Predstava "Pir malograđana" mu je prva suradnja sa HNK Šibenik.

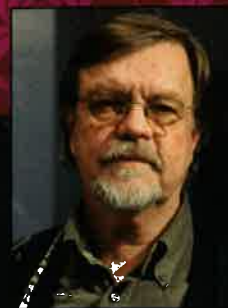
Pir

malo građana

Davor Špišić rođen je 1961. u Osijeku.

Autor dvadesetak drama izvođenih na scenama Hrvatske, Velike Britanije, Mađarske, Srbije, Bosne i Hercegovine, od kojih se posebno izdvajaju: "Jug 2" (3. nagrada "Marin Držić" za 2001. godinu, praizvedena 2003. u HNK Osijek); "Kaćuše" (praizvedena 2008. u GK "Joza Ivakić" Vinkovci; HNK Split, 2011.); "Karaoke show" (radijska praizvedba 2004., Dramski program Hrvatskog radija; koncertna izvedba u produkciji Matice hrvatske Osijek, 2004.; koncertna izvedba West Yorkshire Playhouse, Leeds, 2005.); "Alabama" (1. nagrada "Marin Držić" za 2008. godinu, praizvedba u GDK Gavella Zagreb, 2010.; Dramski program Hrvatskog radija, 2011.); "Galeb 2" (nagrada na natječaju Narodnog pozorišta Subotica za novu dramu 2010., praizvedba 2011. u Narodnom pozorištu Subotica); "Vrtlar" (praizvedena 2010. u koprodukciji GK "Joza Ivakić" Vinkovci i Narodnog pozorišta Tuzla); "Crne oči" (GDK Gavella Zagreb, 2012.).

Pir

malo građana

Marin Gozze rođen je u Dubrovniku, 30. listopada 1944.

Nakon dva semestra na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu, upisuje Akademiju za primijenjene umjetnosti u Beogradu, gdje diplomira 1969. na odsjeku scenografije u klasi prof. Milenka Šerbana. U Rimu na RAI-u 1970. specijalizira televizijsku scenografiju. 1977.-79. uposlen kao tehnički direktor Hrvatskog narodnog kazališta u Varaždinu. 1985. postaje scenograf u stalnom radnom odnosu Kazališta Marina Držića. Ravnatelj u dva mandata, 1991.-1994. i 1998.-2002., Kazališta Marina Držića u Dubrovniku. Član je ULUPUH-a. Do danas je autor više od stotinu i pedeset kazališnih scenografija i tridesetak kostimografija u Dubrovniku, Splitu, Zagrebu, Varaždinu, Osijeku, Rijeci, Sarajevu, Mostaru, Novoj Gorici, Ljubljani, Mariboru, Klagenfurtu i za prvo uprizorenje Držića u Americi 2004. u Washingtonu. Kreator je kazališnog izraza studentskog teatra "Lero" iz Dubrovnika. Bavi se grafičkim oblikovanjem, likovnim postavama izložbi i projektiranjem interijera. Docent je na Umjetničkoj akademiji u Splitu gdje drži kolegij scenografije. Dobitnik je niza nagrada na hrvatskim kazališnim smotrama.

Pir

malograđana

Marita Čopo

U posljednjih desetak godina kao kostimografkinja potpisala je gotovo pedeset predstava, a bavi se i primijenjenom umjetnošću kao kreatorica odjeće, cipela, nakita...

Članica je HDDU-a. U Gradskom dramskom kazalištu Gavella zaposlena je od 1996. godine. Do sada je surađivala s mnogobrojnim renomiranim hrvatskim i stranim redateljima, među kojima su i Marco Sciaccaluga, Franka Perković, Dora Ruždjak Podolski, Damir Munitić, Paolo Magelli, Dražen Ferenčina, Vasilij Senjin, Nora Krstulović, Dario Harjaček, Matjaž Latin, Filip Šovagović, Želimir Mesarić, Marius Schiener, Aida Bukvić, Zoran Mužić, Mario Kovač, Aleksandar Popovski, Diego de Brea, Krešimir Dolenčić..., na pozornicama hrvatskih i stranih kazališnih kuća. Radila je i na filmu, s Lukasom Nolom, Filipom Šovagovićem i drugima. Dobitnica je nagrade Zlatni smijeh na Danima satire, za predstavu Ilijada 2001. Filipa Šovagovića, Švejk u drugom svjetskom ratu Bertolta Brechta, u režiji Diega de Bree te Nagrade hrvatskog glumišta za najbolju kostimografiju u predstavi Tartuffe kazališta Gavella.

Pir

malograđana

Igor Karlić rođen je u Puli, 15. ožujka 1958.

Od 1990. profesionalno se bavi glazbom kao skladatelj, aranžer i izvođač scenske glazbe. 2000. dodijeljen mu je status samostalnog umjetnika. Član je Hrvatskog društva skladatelja. Od 2003. do 2007. na funkciji predsjednika HGU za Primorsko-goransku županiju. Suradujući sa značajnim imenima kazališne režije ostvario preko dvije stotine predstava. Autor glazbe za dokumentarne filmove te desetak dramatizacija i radio drama. Suraduje s nizom profesionalnih kazališta: Dramsko kazalište Gavella, HNK Varaždin, HNK Osijek, HNK Rijeka, Mala scena Zagreb, Kazalište mladih Split, Zagrebačko kazalište lutaka, GKL Rijeka, GKL Split, Kazalište Virovitica, Kazalište Komedija, Kazalište Trešnja, Dječje kazalište u Osijeku... Dobitnik niza domaćih i stranih nagrada od kojih izdvaja: Michelangelo Buonarroti, 2011. Split – Marulićevi dani – Nagrada za glazbu iz predstave i 2011. Zadar – Festival SLUK (biennale) – Nagrada za najbolju glazbu; 2008. Varaždin – Nagrada međunarodnog festivala centra Association of Theatre for Children and Young People za glazbu iz predstave Bijeli klaun u izvedbi HNK Varaždin; 2007. Osijek – Festival SLUK (biennale) – Nagrada za glazbu iz predstave Sedan kozlini u izvedbi GKL Rijeka.

Pir

malograđana

Maja Đurinović (rođena Zalar, 1960. u Zagrebu).

Završila Klasičnu gimnaziju, Školu za ritmiku i ples i studij Jugoslavenskih jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Profesionalno se bavi plesom: petnaestak godina izvođački (u Komornom ansamblu slobodnog plesa Milane Broš i Gesti), kasnije kao pedagoginja (Škola za ritmiku i ples, Dramski studio INK u Puli, NS Dubrava), koreografkinja i suradnica za scenski pokret (pedesetak dramskih i lutkarskih predstava i opera u Zagrebu, Splitu, Puli, Osijeku, Virovitici, Zadru, Vinkovcima, Celju), te teoretski, povijesno i kritički kao autorica tekstova i knjiga iz područja umjetnosti plesa i pokreta (kao Razvoj suvremenog plesa: Ana Maletić – životopis).

Birana u zvanje docenta na Odsjeku glume i lutkarstva Umjetničke akademije u Osijeku gdje predaje Scenski pokret.

Pir

malograđana

Posebno se zahvaljujemo gospodinu Zlatku Vitezu na ustupanju prostora za režijske pokuse u Histrionskom domu u Zagrebu.

Pokrovitelji:

Grad Šibenik

ŽUPANIJA
ŠIBENSKO-KNINSKA

Medijski pokrovitelji:

Sponzori:

TURISTIČKA ZAJEDNICA
ŠIBENSKO-KNINSKE ŽUPANIJE

MATKOL
MODNI SALON FRIDA
ZLATARNA ČIVLJAK

Nakladnik:

Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku, Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik

Za nakladnika: Nera Gojanović Kljajić

Autori knjižice: Davor Špišić, Nera Gojanović Kljajić

Tisak: Tiskara Malenica d. o. o. Šibenik, Naklada: 1 500 primjeraka

sezona 2011./2012.
HNK u Šibeniku